

KÚRIA

Bfv.II.203/2015/6.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év május hó 28. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hűtlen kezelés büntette miatt folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 8.B.XX.1924/2010/63. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 23.Bf.XX.6317/2014/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I.

A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság a 2013. december 12. napján kihirdetett 8.B.XX.1924/2010/63. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki a Btk. 376. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő hűtlen kezelés büntetében. Ezért öt 1 évi, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönre ítélte azzal, hogy végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés 2/3 részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság 4.428.767 Ft összegű tőke és kamatai kártérítés címén történő megfizetésére kötelezte a terheltet a magánfél javára, az ezt meghaladó polgári jogi igény

érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, és rendelkezett a felmerült bünygyi költség megfizetéséről.

A vádlott és a védő fellebbezése folytán másodfokú bíróságként eljáró Fővárosi Törvényszék 2014. október 2-án jogerős ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta. A vádlott által elkövetett bűncselekményt folytatólagosan elkövetettnek minősítette, a büntetését szabadságvesztésként megnevezve annak tartamát 4 hónapra, a felfüggesztés próbaidejét 1 évre mérsékelte. Pontosította a magánfél megnevezését, a terhelt lefoglalt két személygépkocsijára elrendelt zár alá vételt fenntartotta. Pontosította a terhelt által megfizetendő bűnygyi költség összegét, annak egy része megfizetése alól a terheltet mentesítette, pontosította a terhelt személyi azonosító okmányának számát, az elsőfokú ítélet kihirdetésének idejét, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által kiegészített tényállás szerint a terhelt egy Lakásfenntartó Szövetkezet elnöke volt 2006. július 29. és 2008. október 16. napja között, aki feladatát megbízási szerződés alapján látta el. Feladatkörét a megbízási szerződés, a megbízási megkötésekor hatályos 1992. évi I. tv. és a lakásszövetkezet Alapszabálya határozta meg. Ezek alapján kötelezettséget 100.000 Ft fölötti összegre legalább egy felügyelő bizottsági tag ellenjegyzésével, 1.000.000 Ft összeg fölött közgyűlési felhatalmazással vállalhatott. Megbízási jogviszonya megszűntével köteles volt írásban pénzügyi elszámolást készíteni, átadni a szövetkezet dokumentumait, bizonylatait. A terhelt a kötelezettségeit megszegve a Lakásfenntartó Szövetkezetnek 4.428.767 Ft vagyoni hátrányt okozott, mely nem térült meg.

Az A-I.) pont szerint 2006. augusztus 8. napján közgyűlési döntés nélkül felbontott egy tetőszigetelési munkára már megkötött szerződést és ugyancsak közgyűlési határozat nélkül 2006. augusztus 23. napján a tetőszigetelési munkálatokra szerződést kötött az Sz. Kft-vel, mely cégnek 2006. április 10. napjáig résztulajdonosa is volt. A megkötött szerződés előnytelen volt a lakásszövetkezet számára, mert aránytalanul magas árakat tartalmazott, az elvégzett munkák pedig nem mindenben feleltek meg a funkcionális követelményeknek és az előírásoknak. A szerződés alapján többletmunka elszámolására nem volt lehetőség, a kazántető felújítása pedig nem volt elszámolható, mert felújítás vagy javítás nem készült. A szerződés bruttó értéke 13.553.311 Ft volt, kifizetésre ténylegesen 15.819.595 Ft került, így 2.266.284 Ft megfizetése jogtalanul történt.

Az A-II.) tényállási pont szerint az Sz. Kft. részére további 850.000 Ft-ot úgy fizetett ki a terhelt, hogy a cég számlát nem

állított ki.

A B.) pont szerint a vádlott 2007. december 13-án a B. H. Kft. üzletében a lakásszövetkezet pénzéből 51.177 Ft értékben építőanyagot vásárolt és 11.000 Ft szállítási költséget fizetett ki, de a megvásárolt anyagokból 74 db Ytong téglát saját felhasználásra jogtalanul a saját ingatlanára szállíttatott és azzal ismeretlen módon rendelkezett, s ezzel összesen 32.806 Ft kárt okozott.

A C.) pont szerint a terhelt a házipénztárba befolyt 1.279.677 Ft-ot megbízásának megszűnésekor nem adott át, az ismeretlen módon és dokumentálatlanul került felhasználásra.

A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék jogi indokolása szerint az elsőfokú bíróság a kiegészített és pontosított tényállás alapján okszerűen következtetett a terhelt bűnösségére, és törvényes az elbírálás idején hatályon törvény szerinti minősítés is azzal, hogy a terhelt a hűtlen kezelés büntetettét folytatólagosan követte el. Nem értett egyet a fellebbezésben megjelenő védői okfejtéssel, mely szerint a terhelt B.) pontban írt magatartása sikkasztásként lenne értékelhető, mert a terhelt már azzal megszegte a vagyonkezelői kötelezettségét, hogy a szükségesnél indokolatlanul több építőanyagot vásárolt.

II.

A jogerős ügydöntő határozatok (alapítélet) ellen a terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 416. § (1) bekezdés a) és c) pontjaiban meghatározott okból az ítéletek hatályon kívül helyezése és a megismételt eljárás során a terhelt felmentése érdekében.

Álláspontja szerint törvényellenesen került sor a terhelt bűnösségének megállapítására, mert vagyoni hátrányt a terhelt nem okozott.

- A bizonyítékként értékelt igazságügyi műszaki szakértői vélemény tartalma ellentétes a megállapított tényállással, mert az elfogadott szakvélemény tartalma alapján vagyoni hátrány okozása nem állapítható meg. A szakértői vélemény tartalma szerint a felújítás során a tető kiváló állapotban elkészült;

- a másodfokú határozatban szintén a szakvélemény tartalmával ellentétesen került megállapításra, hogy a kazántető felújítására nem került sor;

- az Ytong téglák beépítésre kerültek szintén a szakvélemény tartalma szerint, a bíróság által megállapítottak szerint a megmaradt téglák értéke szabálysértési értékhatár alatti.

- Tévesen állapította meg a bíróság, hogy a terhelt folytatólagosan követett el bűncselekményt, mert a megállapított tényállás szerinti elkövetési magatartások között 16 hónap eltelt, így a

folytatólagosság azon törvényi előfeltétele, hogy „rövid időközönként” kell a cselekményeket elkövetni nem állapítható meg.

- Iratellenes a tényállás azon megállapítása, miszerint a házipénztárban hiány keletkezett, mert az erre kihallgatott tanú vallomása szerint nem a pénz, hanem a felhasználását igazoló bizonylat hiányzott.

Ezt meghaladóan megsértették a bíróságok az eljárási szabályokat is azzal, hogy

- az indokolási kötelezettségüknek oly mértékben nem tettek eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan [Be. 416. § (1) bekezdés c, pont, Be. 373. § (1) bekezdés III. a) pont];

- a szerződött és ténylegesen elkészült tetőfelújítás különbözetére vonatkozóan a terheltet nem gyanúsították meg, így a nyomozás során ezzel kapcsolatosan a terhelt nem védekezhetett, így a súlyos eljárásjogi jogsértés következtében a vád törvényessége hiányzik.

--- o ---

A Legfőbb Ügyészség a megtámadott ítéletek tanácsülésen történő hatályában fenntartását indítványozta. Álláspontja szerint a felülvizsgálati indítvány a tényálláson keresztül vitatja a bűnösség megállapítását, mely ellentétes a Be. 423. § (1) bekezdésében írtakkal, mely szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó, s az semmilyen módon nem támadható. Utalt arra, hogy

- a tényállás részét képezik azok az ítélet indokolásában szereplő ténymegállapítások is, amelyek ítéletszerkesztési hiba folytán az indokolás más részében kerültek rögzítésre, ekként az A-I. vádponttal kapcsolatban a másodfokú bíróság által tett kiegészítésekkel az A-II. tényállásban szereplő rövid időközönkénti kifizetések időpontjával összhangban a folytatólagosság megállapítható.

- Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállást a másodfokú bíróság kiegészítette, s mindkét bíróság ellenőrizhető módon rögzítette a ténymegállapításhoz vezető indokokat, következtetéseket, így a szükséges és elégséges mértékben indokolási kötelezettségüknek eleget tettek.

- Alaptalanul hivatkozott a felülvizsgálati indítvány a törvényes vád hiányára. A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Ügyészség B.XX.4021/2009/15-I. számú vádiratának tartalma eleget tesz a Be. 2. § (2) bekezdésében és a Be. 217. § (3) bekezdésében írt kritériumoknak.

Helytállónak minősítette a Legfőbb Ügyészség azt a védői okfejtést, mely szerint a tényállás B) pontjában szereplő elkövetési értékre figyelemmel a terhelt cselekménye tulajdon elleni szabálysértésnek minősül, mely így nem képezheti a folytatólagos egység részét, de felmentésre lehetőség nincsen, mert az ezzel az értékkel

csökkentett, folytatólagosként értékelt elkövetési érték esetében sem lenne helye enyhébb minősítésnek, s nem eredményezne törvénysértő büntetéskiszabást sem. Ehhez kapcsolódóan - bár erre a felülvizsgálati indítvány nem tér ki - észrevételezte, hogy a tényállás C) pontja szerinti cselekmény helyes minősítése sikkasztás lenne, mely cselekmény is kívül esne a folytatólagosság körén és a folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntetével halmazatot alkotna. De mivel a tényállás C) pontja szerinti cselekmény törvénysértő minősítése és a büntetőjog más szabályainak megsértése a tényállás B) pontjában foglaltakkal együtt sem eredményezett törvénysértő büntetéskiszabást, a hatályban fenntartásra tett indítványt.

A védő a Legfőbb Ügyészség indítványára tett észrevételében fenntartotta a felülvizsgálati indítványban foglaltakat. Ennek során vitatta az átirat azon megállapítását, hogy mindkét alapügyben eljáró bíróság ellenőrizhető módon rögzítette a ténymegállapításhoz vezető indokokat, következtetéseit és az azzal kapcsolatos álláspontját. A jogerős ítéletet továbbra is oly mértékben megalapozatlannak tartotta, hogy az érdemi felülbírálatra alkalmatlan. Fenntartotta továbbá a törvényes vád hiányára vonatkozó indítványát, mely szerint nem lehet törvényes az a vád, amellyel kapcsolatban gyanúsítás nem történt.

III.

A Kúria a Be. 424. §-a (1) bekezdésének 1. fordulata alapján tanácsulésen, a Be. 420. § (1) bekezdése 1. mondatának 1. fordulata szerinti összetételben bírálta el a felülvizsgálati indítványt.

1. Az indítvány a megalapozatlanságot állító részeiben törvényben kizárt.

Felülvizsgálatban a felülbírálat a jogerős határozatban megállapított, és nem támadható tényálláshoz [Be. 423. § (1) bekezdés] kötött, s bizonyításnak nincs helye [Be. 419. § (1) bekezdés, Be. 388. § (2) bekezdés 1. mondat]. Ekként a jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

A tényállás irányadósága azt jelenti, hogy felülvizsgálatban nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. Ennek megfelelően a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a - minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül - kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.

A Be. 416. § (1) bekezdése a) pontjának 3. fordulata alapján helye van felülvizsgálatnak, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor. Az indítvány valójában az irányadó tényállás, illetve a bíróság mérlegelésének helyességét támadta, a bizonyítékok mikénti mérlegelését vitatta, átértékelését célozta, és mindezen keresztül kifogásolta a terhelt bűnösségének megállapítását - ami felülvizsgálatban kizárt.

A Kúria utal arra, hogy a törvényben kizártság önmagában az indítvány elutasításához vezetett volna [Be. 421. § (2) bekezdés 1. mondat 1. fordulat], érdemi elbírálásra az egyéb okra hivatkozás miatt kerülhetett sor.

A Kúria elsőként a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja szerinti felülvizsgálati okok meglétét vizsgálta arra tekintettel, hogy megléte esetén további vizsgálatra már nem lenne szükség.

A Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a Be. 373. § (1) bekezdésének I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott ún. feltétlen (abszolút) eljárási szabálysértéssel került sor.

1. A felülvizsgálati indítvány ebben a körben elsődlegesen a Be. 373. § (1) bekezdés III. a) pontja szerinti okra, az indokolási kötelezettség oly mértékű elmulasztására hivatkozott, melynek alapján az ítélet felülbírálatra alkalmatlan.

Az indokolási kötelezettség megsértése azonban csak akkor eredményez feltétlen hatályon kívül helyezést és felülvizsgálatot is megalapozó eljárási szabálysértést, ha a megtámadott határozat indokolása tény vagy jogkérdés tekintetében oly mértékben hiányos, hogy abból nem állapítható meg, hogy a bíróság mire alapozta döntését (EBH2010 2210.).

Jelen esetben azonban ez az ok nem áll fenn.

Ezen eljárási ok kapcsán a felülvizsgálati eljárásban csupán az képezheti vizsgálat tárgyát, hogy a megtámadott jogerős határozat indokolásában az eljáró bíróságok ellenőrizhető és elégséges módon számot adtak-e a tényállás megállapításához vezető, a Be. 78. § (3) bekezdés szerinti értékelő tevékenységükről. A Kúria álláspontja szerint a támadott határozatok e kötelezettségüknek eleget tettek. Az indítvány az indokolási kötelezettség megsértése címén valójában a tényállás megalapozatlanságát, iratellenességét, a felderítés hiányosságait sérelmezte, és a bizonyítékok értékelését kifogásolva vitatta a terhelt bűnösségét. A Be. 423. § (1) bekezdése értelmében azonban a felülvizsgálati eljárásban - a jogerős határozatban -

megállapított tényállás az irányadó, annak megalapozottsága nem vizsgálható. A bizonyítási eljárásban a bizonyítékok értékelése sem tehető vitássá. Az indokolási kötelezettség megsértésére való hivatkozás ugyanis nem teremt alapot a bizonyítékok mikénti mérlegelésének támadására.

2. A felülvizsgálati indítvány jogszabályi hely megjelölése nélkül ugyan, de hivatkozik arra is, hogy a bíróság törvényes vád hiányában járt el. A Be. 373. §-a (1) bekezdésének I.c) pontja pedig előírja, hogy hatályon kívül helyezést és az eljárás megszüntetését vonja maga után, ha a bíróság törvényes vád hiányában járt el.

A Kúria azt állapította meg, hogy az alapügyben a bíróság nem járt el törvényes vád hiányában, a felülvizsgálati indítvány álláspontja téves.

A vád törvényességének a büntetőeljárás törvény határozza meg az ismérveit, s az ezeknek való megfelelésen túl vele szemben egyéb feltétel nem támasztható.

A Be. 2. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróság ítélezése során törvényes vád alapján jár el. A Be. 2. §-ának (2) bekezdése értelmében törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntetőtörvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi. A bíróság e körben azt vizsgálja, hogy a benyújtott vád alaki és tartalmi szempontból eljárásra alkalmas-e [Be. 267. § (1) bekezdés j), k) pont; 309. § (1) bekezdés, 332. § (1) bekezdés d) pont], s ha alkalmasnak találja, ügydöntő határozatában dönt a vádról [Be. 257. § (1) bekezdés 2. mondat].

A felülvizsgálati indítvány a benyújtott vádirat kapcsán semmiben sem vitatta a Be. 2. §-ának (2) bekezdésében meghatározott feltételek fennálltát, ekként az alaki legitimációt (ügyész vádlói jogosultsága), a személyre egyéniesítettséget (terhelt meghatározottsága) és a tartalomra konkretizáltságot (cselekmény meghatározottsága).

A felülvizsgálati indítvány voltaképpen a büntetőeljárás törvény kritériumait meghaladó feltételeket támasztott, midőn értelmezése szerint vádemelésre csak olyan ügyben kerülhet sor, amellyel kapcsolatban megalapozott gyanút közölt a nyomozó hatóság, mert ellenkező esetben a védekezés alapvető jogától fosztaná meg a terheltet.

A Kúria ezt az álláspontot nem osztja.

A Kúria a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Ügyészség

B.XX.4021/2009/15-I. számú vádiratát áttekintve és az alapítélettel egybevetve megállapította, hogy a vád maradéktalanul megfelelt a Be. 2. §-ának (2) bekezdésében megszabott feltételeknek. A benyújtott vád alaki és tartalmi szempontból eljárásra alkalmas, tehát törvényes volt. A vád törvényességét nem érinti, hogy betartották-e a nyomozás eljárásjogi szabályait. A nyomozás során megvalósult eljárási szabálysértés a vád törvényességét nem érinti (EBH 2013.B.23.).

A fentiekből következően a törvényes vád hiányára alapított felülvizsgálati indítvány alaptalan.

3. A Be. 416. § (1) bekezdése b) pontjának 1. fordulata alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki. A Be. 416. § (1) bekezdése b) pontjának 2. fordulata szintén lehetővé teszi a felülvizsgálatot, ha a büntetőjog - minősítésen túli - szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki.

A felülvizsgálati indítvány vitatta, hogy az alapítélet tényállásában rögzített cselekmények egységet képeznek, a folytatólagosság egységébe tartoznak. Ennek okaként arra hivatkozott, hogy a tényállás B) pontjában írt cselekmény elkövetési ideje és az A-I.) és A-II.) pontok szerinti tető felújítása után 16 hónappal későbbi, a C) pont szerinti cselekmények pedig 2007-2008. évre tehetőek, így a folytatólagosság megállapításához szükséges rövid időközök megállapíthatósága kizárt.

A felülvizsgálati indítvány és a Legfőbb Ügyészség indítványa is arra hivatkozik, hogy a tényállás B) pontjában szereplő elkövetési érték alapján e cselekmény önmagában szabálysértésnek minősülne, így az sem a tényállás A-I.), A-II.), sem C) pontja szerinti cselekménnyel nem állhat a folytatólagosság egységében.

A Btk. 6. §-ának (2) bekezdése a folytatólagosság feltételeként azt kívánja meg, hogy az elkövető ugyanolyan bűncselekményt kövessen el egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközökben többször. A folytatólagosság egységének törvényi előfeltétele tehát az, hogy a rész-cselekmények önállóan is bűncselekményt valósítsanak meg. Nem felel meg a törvénynek, ha az azonos sértett sérelmére rövid időközökben elkövetett szabálysértéseket és bűncselekményeket a folytatólagosság egységébe vonnak, és azokat az egyes rész-cselekmények összesített értéke szerint bűncselekményként értékelik. Bűncselekmény és szabálysértés együttesen nem alkothatnak folytatólagosságot, mivel a Btk. 6. §-ának (2) bekezdése a rész-cselekmények önálló bűncselekményi természetét kívánja meg (87/2010. BK vélemény).

A Kúria azonban nem osztja sem a felülvizsgálati indítvány, sem pedig a Legfőbb Ügyészség jogi álláspontját a cselekményegység tekintetében.

Az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. tv. (régi Btk.) 319. § (1) bekezdése alapján a hűtlen kezelés bűncselekményt az követi el, akit idegen vagyon kezelésével bíztak meg és az ebből folyó kötelességének megszegésével vagyoni hátrányt okoz. Az elbíráláskor hatályos Btk. 376. § (1) bekezdése ezzel egyező törvényi tényállást határoz meg.

A hűtlen kezelés azáltal valósul meg, hogy az elkövető nem kötelességszerűen, vagyis a tulajdonos érdekében, hanem éppen annak vagyoni hátrányt okozva tevékenykedik. A vagyonkezelői kötelezettség teljesítése a rendes gazdálkodás szabályainak betartását, a megengedett kockázat vállalását jelenti, tartalmi összetevői pedig többek között a vagyon őrzése, a vagyon állagának megóvása, a vagyon gyarapítása, a kárelhárítás, a tulajdonos érdekeinek megfelelő intézkedések megtétele.

E felsorolásból láthatóan a vagyonkezelői kötelezettség teljesítése egy folyamatot jelentő tevékenységet jelent, amely több rész-cselekményből tevődik össze.

A terhelt egy lakásfenntartó szövetkezet elnökeként volt köteles a lakásfenntartó szövetkezet vagyonának kezelésére. A lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. tv. 45. § (1) bekezdése alapján a lakásszövetkezet tevékenységének pénzügyi forrását a tagok építéssel, a tagok és nem tag tulajdonosok fenntartással (üzemeltetés, karbantartás és felújítás) kapcsolatos befizetései és a lakásszövetkezet egyéb bevételei szolgáltatják.

Ugyanezen törvény 46. § (1) bekezdés szerint a lakásszövetkezet a vagyonával felel a tevékenységéből eredő tartozásaiért. Ha a lakásszövetkezet vagyona a tartozások fedezésére nem elegendő, a közgyűlés a tagokat és a nem tag tulajdonosokat pótbefizetésre kötelezheti.

E törvényi rendelkezésekből következően a gazdálkodással megbízott, elnöki tisztséget betöltő terhelt vagyonkezelői kötelezettsége törvény által meghatározott, a közösség célok megvalósítása (üzemeltetés, karbantartás, felújítás) keretében végzett folyamatos vagyonkezelést, gazdálkodást jelentő tevékenységek sorozatából állt, megítélése pedig összességében, a gazdálkodás folyamatában kell, hogy értékelésre kerüljön. Így az egyes rész-cselekmények nem külön-külön, egymástól elszigetelten, hanem összhatásukban ítélandók meg (Bfv.II.379/2007/5.szám). Ebből következően az egyes rész-cselekmények nem a folytatóság egysége körében kapcsolódhatnak egymáshoz, hanem - függetlenül az egyes

részcselekmények anyagi kihatása összepszerűségétől - természetes egységet alkotnak. Ekként ítélandó meg az irányadó tényállás A-I.), A-II.) és B.) pontok egymáshoz való viszonya, minek következtében e két tényállási pontot illetően az egy rendbeli hűtlen kezelés büntettének minősítése nem törvénysértő.

Erre is figyelemmel éppen a folytatólagosság vitatott fennállására tekintettel volt indokolt értékelési körbe vonni a Legfőbb Ügyészségnek a tényállás C) pontjára vonatkozó észrevételét. Ezen indítvány helyesen mutat rá arra, hogy az itt rögzített tényállás alapján a bűncselekmény helyes minősítése nem a Btk. 376. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a, pontja szerint minősülő hűtlen kezelés büntette, hanem a Btk. 372. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) a, pontja szerint minősülő sikkasztás büntette, ekként az előző tényállási pontokban írt cselekményekkel úgyszintén nem kerülhet a folytatólagosság egységébe, hanem az A-I.) és az A-II.) pontokkal halmazatot alkot. Ugyanakkor azonban a tényállás C) pontja szerinti cselekmény törvénysértő minősítése nem eredményezett törvénysértő büntetéskiszabást, ezért az erre irányuló felülvizsgálati indítvány alaptalan.

Mindezek alapján a Kúria - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a bíróság - a Be. 421. §-ának (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2015. május 28.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Szathmáry Béla s.k. előadó bíró, Dr. Jávori Tünde s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő
Bné